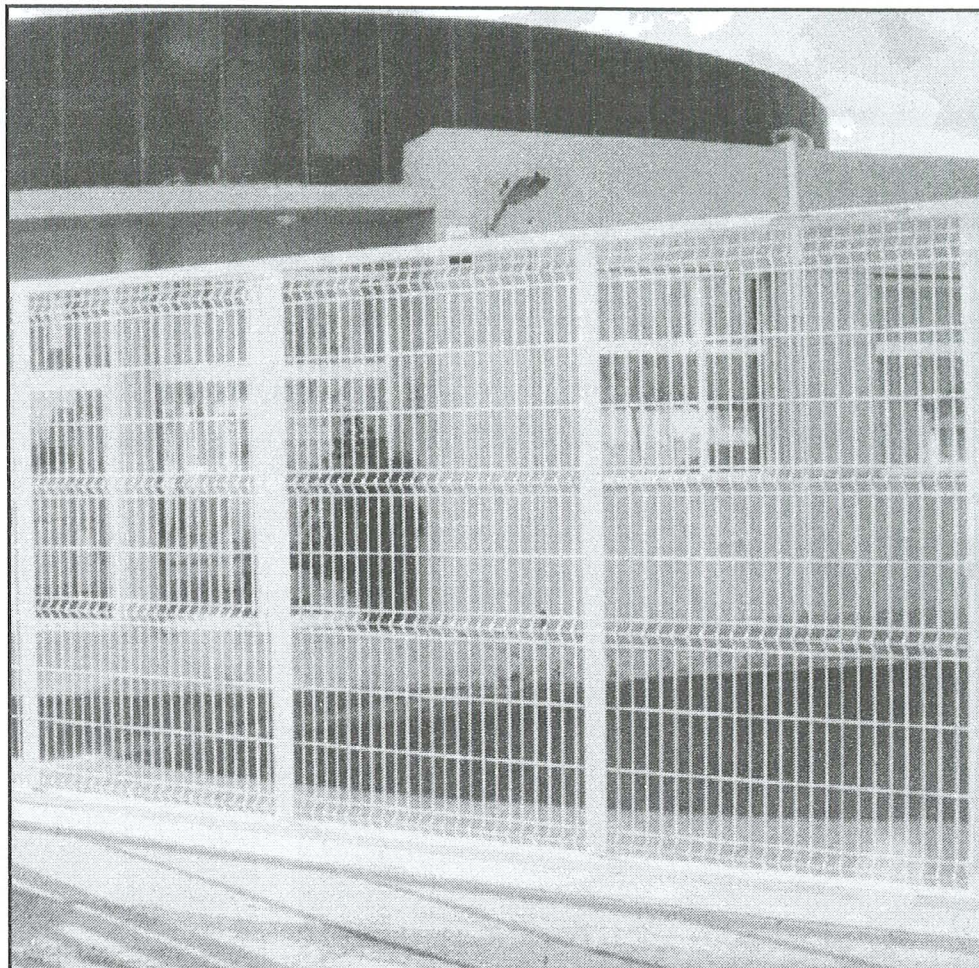
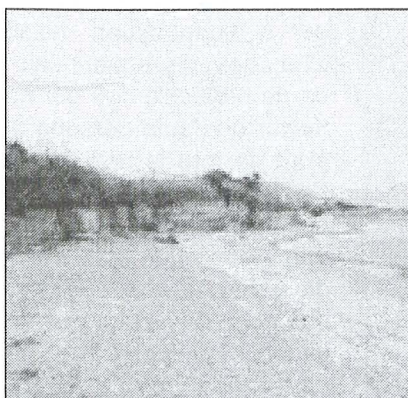

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 10 de gener de 2003 • Núm. 367 • Any IX • 0.75 Euros

RECURSOS ESCASSOS Condicions laborals precàries Residència de discapacitats

**Els propietaris
del Surrac
diuen prou i
es mobilitzen**

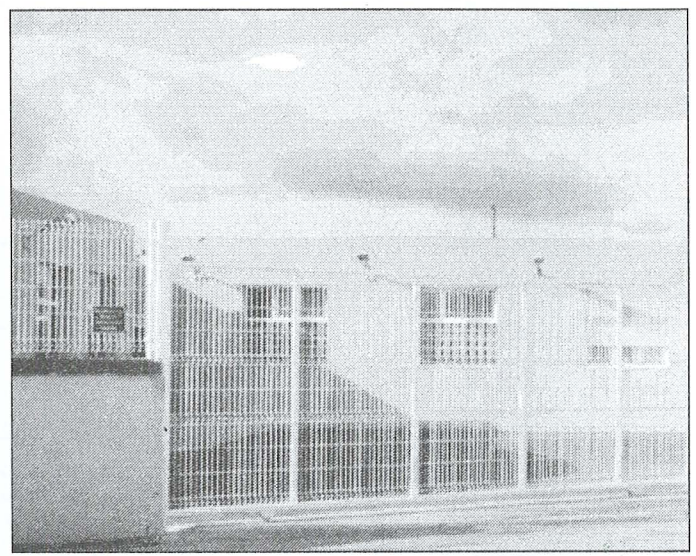
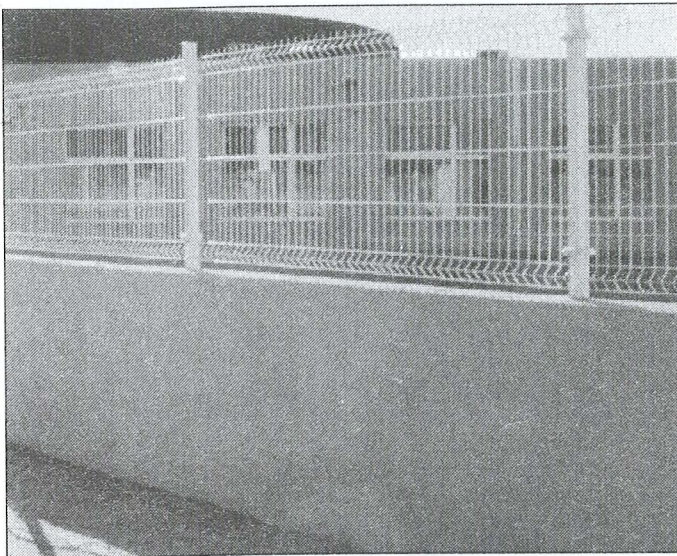
**El BLOC es posa
del costat dels
propietaris**

**José M. Pellicer
(Dakar) passa per
Benicarló**

Condicions laborals

Desinformació sobre el conveni al que estan subscriptes, condicions laborals precàries i recursos escassos són tres dels aspectes que denuncien els treballadors de la residència de discapacitats de Benicarló.

TEXT: redacció

FOTOS: Iluïsa **garcia**

Donades les protestes que també estan tenint lloc entre el personal de l'Ajuntament respecte a les condicions laborals i els convenis, ja han anunciat que si se'ls demana secundar les accions reivindicatives ho faran.

Des que el centre va obrir les seues portes, els treballadors han reivindicat una millora de les condicions laborals. Asseguren que quan van signar el contracte desconexien les implicacions de la seua ocupació ja que pràcticament es van veure "obligats a signar" en no donar-se'ls temps per a estudiar el document. I es que malgrat que la formació exigida per al càrrec era d'auxiliars de clínica, la categoria professional que

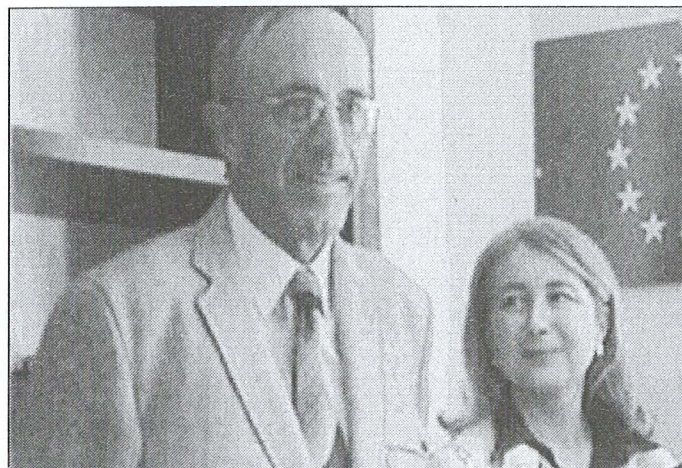
els hi va apareixer en la primera nòmina era la de cuidadores. Més tard aquesta categoria va canviar però només en l'àmbit semàntic i no en l'econòmic, pel que van continuar percebent el salari corresponent a cuidadores. Oficialment són treballadors de l'ajuntament, però a la pràctica pateixen una greu discriminació salarial, Aixà, per exemple, un auxiliar administratiu amb la mateixa categoria

professional que les auxiliars de clínica de la residència cobra 300 euros més al mes. Davant aquesta situació han reclamat reiteradament una equiparació salarial que només ha trobat com ha respost una frase "**als principis tot el món ha de posar un poc de la seua banda**", i fins i tot se'ls ha arribat a amenaçar.

D'altra banda, no reben cap plus a excepció del de

nocturnitat. En aquest sentit, s'han de repartir tres mil euros a l'any entre el personal que treballa per les nits, i al treballar dues persones, això equival a cobrar entre tres i quatre euros la nit.

Però els problemes econòmics no són els únics, ja que l'escassetat de personal durant la nit no posa les coses fàcils, i tot quan es tracta de "**disminuïts profunds que en molts casos poden resultar agressius**". Així, en casos en que s'ha hagut d'anar a comprar medicació per a algun usuari malalt s'ha aghut de requerir l'ajuda de protecció civil per no deixar una sola persona al front de tota la residència. Per no esmentar que el centre només disposa de una alarma que està situada a l'entrada de l'edifici i que no podria evitar que un usuari s'escapolis per una altra banda.

nefastes

Per un altre costat, no es diposa de metge propi, tot i que h havia el comprimis que aquest arribaria el mes de gener a hores d'ara encara no se l'ha contractat.

Malgrat aquesta situació, cada vegada que s'exposa la problemàtica, des del consistori es posa com exemple la residència de Borriol, del que els treballadors només saben que el seu personal cobra més que el de Benicarló.

Però les mancances arriben fins i tot al material del centre. Així es va obrir el centre sense material tan necessari com l'oxigen, que en el cas dels discapacitats profunds en un moment d'urgència pot salvar al vida. D'altra banda, ara fa un mes va plegar la fisioterapeuta després de vore com passava el temps i no es preparava el gimnàs del centre. Per no esmentar que el personal de la residència s'ha vist obligat, en ocasions, a portar el seu propi material didàctic per poder fer activitats ja que allí no n'hi havia. **"Tots hem entrat amb molta il·lusió però tal com està**

la situació si apareix una mica millor ens veurem obligats a deixar aquest treball" asseguruen els empleats.

En el conflicte ja ha intercedit Comissions Obreres. El sindicat denuncia que s'estan vulnerant els drets laborals del personal de la residència de discapacitats de l'Ajuntament de Benicarló i que **"no se'ls està aplicant el Conveni del personal laboral de l'Ajuntament de Benicarló, malgrat que així es contempla en els seus contractes"**. Des del sindicat, s'assenyala la possibilitat que fins i tot en aquests moments que la regidoria vol ampliar la plantilla del centre, la borsa de treball que es va constituir en el moment de la selecció estigués **"esgotada"**.

Les denúncies s'han conegut tres mesos després que el sindicat ja manifestés els seus dubtes sobre el procés de selecció de personal de la Residència de Discapacitats. Actualment s'està a l'espera de la vista que determini la impugnació o no d'aquelles bases.

● ● ● ● ● ● ● nota **premsa**

PSPV-PSOE

Residència

JA VAM manifestar al mes de novembre la nostra opinió sobre les bases que regulaven el concurs que no responen als criteris de mèrit, capacitat i igualtat d'oportunitat.

Reclamen per a la Residència de Discapacitats Psíquics professionals qualificats, que han de respondre a un catàleg de places adequat a la titulació corresponent i a uns salaris que l'Administració té prefixats. Així com uns diners SUFICIENTS per al bon funcionament del centre.

Com és possible que una Auxiliar de Clínica aprova una oposició com a tal, firma un contracte i després a la nomina se li paga com a "Cuidadora".

Com un organisme públic no respecta els drets legals reconeguts de tot treballador: vacances, descans setmanal, nocturnitat, etc..?

Com un centre que preveu assistir 30 ó 40 malalts psíquics no contempla en la plantilla els serveis d'un metge especialista?

Amb aquesta actuació, l'equip de Govern de l'Ajuntament de Benicarló demostra el seu total desconeiximent i desconsideració vers uns malalts que necessiten uns tractaments molts especialitats i individualitzats. Primer volem fer-nos la foto i després els abandonem.

Ens solidaritzem totalment amb els treballadors de la Residència de discapacitats i exigim la restitució dels drets conculcats. Tantmateix, el Partit Popular mostra un talant despectiu amb la resta de treballadors de la casa, Brigada Municipal, Policia Local i Administratius. Com queda la professionalitat i la motivació de tots aquestos treballadors?

Sr. Mundo, vosté vol uns serveis públics de qualitat? Demostreu-ho!!

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

El Bloc prioritza la col·lectivitat

El Bloc per Benicarló assegura que si guanya en les pròximes eleccions municipals, anteposarà, en el terreny urbanístic, la voluntat dels propietaris a la de les empreses promotores.

TEXT: noemiOMS

FOTO: lluisaGarcia

Segons el candidat a l'ajuntament de Benicarló per aquest partit, José Luís Guzmán "volem el que siga més important per als propietaris i per a Benicarló, no per a uns quants. Vam apostar pel diàleg amb la gent, sense amagar res, per a que entre tots puguem decidir que és millor". Per a Guzmán "tots hem d'opinar, ja que si ens vam equivocar tots sempre estarem més contents que si s'equivoquen quatre". En aquest sentit, des del Bloc, s'aposta per la sostenibilitat,

"no volem hipotecar la ciutat amb projectes massa grans que potser se'ns en vagen de les mans, que sempre es prioritze al ciutadà

abans que qualsevol projecte urbanístic". D'altra banda, la participació ciutadana serà un altre dels punts importants del seu programa electoral, ja

que es pretén que la gent "participe i es trobe abrigada des de l'Ajuntament", per això ja han anunciat que si guanyen crearan una oficina d'atenció al ciutadà, com també preveuen la creació de la finestreta única. Pel que concerneix la llista electoral, Guzmán assegura que la llista si bé està completa no està encara tancada, pel que es podria fer pública per a principis de febrer. Se sap, no obstant això, que la meitat de les persones que la integraran no conta amb experiència política, que es tracta d'una llista "força jove" i en la qual les dones tindran un pes destacat.

Oliveres milenàries

TEXT: noemiOMS

Conservar les oliveres milenàries es l'objectiu del pla que portaran a terme les cooperatives Intercop amb la col·laboració de la Conselleria d'Agricultura

que consisteix en l'obtenció del primer oli d'oliva procedent d'oliveres mil·lenàries. D'aquesta manera es donarà un pas endavant en la protecció d'aquest important exemple de patrimoni agrari valencià.

Però a la vegada que es protegeixen els arbres, també s'ofereix al consumidor un oli d'oliva verge extra de gran qualitat, idèntic al consumit pels nostres antecessors a la Comunitat Valenciana. Aquesta activi-

tat s'emmarca dintre de l'objectiu de la Conselleria d'Agricultura de fomentar i potenciar la qualitat dels nostres olis per a això conta amb l'el Programa de Qualitat de la Comunitat Valenciana per a l'Oli d'Oliva.

Properes obres

TEXT: noemiOMS

El carrer del Carmen serà el pròxim vial que s'arranjarà en breu a Benicarló després d'haver acabat els treballs en els carrers Olivella i Rei En Jaime. Segons el regidor d'urba-

nisme de la ciutat, Juan Antonio Mañá, aquest carrer tindrà la mateixa configuració que les altres dues vies recentment acabades. Amb el carrer del Carmen quedarà tancada la línia d'ajudes per a la rehabilitació del nucli antic

atorgades per la conselleria de comerç.

Precisament, es preveu que aquesta conselleria concedeixi ajudes que arriben a el 75% de la despesa total per a actuar als carrers Cesar Cataldo, Francisco Pizarro, Hernán

Cortès, Crist de la Mar, Cristófol Colom i Juan XXIII.

Les subvencions vénen recomanades pel pla d'acció comercial, i tenen per objectiu permetre l'acondicionament de la zona colindant al mercat municipal.

● ● ● ● ● ● ● ● mjribera

Cartes

Escribano

M'AGRADARIA DENUNCIAR des de LA VEU de Benicarló la situació incomprensible per la qual passa un clàssic de la política de Benicarló. Em refereixo al representant del PSOE local, José Garcia Escribano. Em sembla indigne que l'experiència d'aquest senyor siga menyspreada pels actuals caps dels socialistes benicarlandos.

El senyor Escribano s'ha estat més de vint anys al peu del canó, sense canviar mai de jaqueta, donant sempre la cara, a les dures i a les madures, i dient sempre allò que ha pensat.

Com a veïna i simpatitzant, m'agradaria que el senyor Escribano i els seus companys de partit encetaren un procés de reflexió que el portaren a ocupar un dels llocs de privilegi de la llista per les properes eleccions municipals. S'ho mereix ell i ens ho mereixem tots.

Envia'ns les teues cartes per e-mail a
laveudebenicarlo@eresMas.com

El Servef ampliarà les seues instal·lacions

Visitar i analitzar el futur del centre d'inserció laboral de Benicarló va ser l'objectiu de la visita de Joaquín Martínez.

TEXT: noemíoms

FOTOS: llúisagarcia

El director general del Servei Valencià d'Ocupació a Benicarló, Joaquín Martínez, va explicar que actualment, s'està estudiant la possibilitat d'ampliar el centre amb la cessió d'uns solars adjacents, una situació que incrementaria les opcions del centre d'incentivar més enllà de la formació l'ocupació. En aquest sentit, Martínez va augurar que "el 2003 serà l'any que probablement es transferirà a la Generali-

tat la formació contínua" ja que actualment les competències es limiten a la dels desocupats, "una bona notícia que possibilitarà que el centre pugui oferir cursos no només a treballadors en atur sinó també a treballadors que necessiten reciclar-se". Segons Martínez, el centre podria completar en un futur el servei que ofereix l'Oficina Valenciana d'Ocupació, i prestar d'aquesta manera, "un servei integral als demandants d'ocupació", un tema que, va avançar, es podria concretar en els pròxims mesos.

Martínez va recordar que centres com el SERVEF permeten avançar camí cap a la societat de la plena ocupació i que Benicarló és una de les ciutats que s'apropa en xifres a aquesta situació ja que "només hi ha 400 persones que estan inscrites com desocupades en l'oficina, quan a mitjans dels noranta les xifres d'atur s'apropaven al 20%". Martínez va elogiar el funcionament del centre que durant el 2002 va programar tretze accions formatives en el marc del pla de formació de desocupats, en el qual van acudir 10 alum-

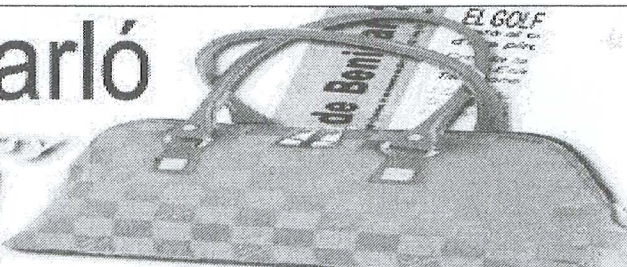
nes "el que significa que gairebé un de tres desocupats d'ha assistit a un curs de formació ocupacional". En aquesta línia, Martínez, va insistir en el fort increment poblacional que està vivint la ciutat, ja que les últimes dades oficials demostren que Benicarló augmenta la seva població a un ritme de mil persones per any.

Una situació a la qual ha sabut plantar cara la ciutat que "ha absorbit sense problemes aquesta població que en molts casos està en edat de treballar".

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!!

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 366.

TEXT: el lector

El tema de la setmana em suggereix un parell de reflexions que tot seguit li exposaré.

En primer lloc, malgrat la seua indubtable eficàcia en el cas que ens ocupa, caldria plantejar-nos fins a quin punt està salvaguardada la nostra intimitat amb la col·locació indiscriminada de càmeres a determinats llocs del nostre poble. Hi ha qui pensa que la intimitat s'acaba (i comença, segons si s'entra o se surt) al brançal de la pròpia casa, mentre que d'altres opinen que la intimitat és indissoluble de la persona i poc té a veure el lloc on ens trobem. Potser en determinats casos, com ara actes delictius o vandàlics siguen prou útils, però també cal plantejar-se què li importa a ningú si vaig a comprar a aquesta botiga o si trec els diners d'aquell caixer. Jo no em mullaré, però hem de tenir en compte que tot està en funció de l'ús que se'n fa de les imatges o de la informació obtinguda. La informació dóna un poder imprevisible.

En segon lloc, i centrant-

nos en el mobiliari urbà que ha estat objecte de l'agressió, vull que medite amb mi sobre el llauradoret en qüestió. Cada vegada que passo per la rotonda em pregunto si el reconeixement i homenatge que es va voler fer en el seu dia a tot un conjunt de gent del nostre poble com és el col·lectiu de llauradors és proporcional a la mida de la figura objecte de les agressions. O potser siga inversament proporcional. Segurament, si en lloc de fer-se una figureta -que sembla més de pessebre que d'altra cosa- s'hagués fet una estàtua de les proporcions i qualitat que es mereixen els llauradors de Benicarló, damunt d'una peanya com cal, ara no estaríem veient un bàrbar practicant el noble esport del karate amb el cap del llauradoret com a objectiu principal. No vull dir amb això que la solució siga augmentar la mida de la presa, només vull que la gent, i principalment els polítics que ho van decidir, pensen tot el que ha fet el camp benicarlando per la seua ciutat i si amb això agraeixen el seu esforç i la

seua feina.

Torna l'editorial a LA VEU. Ja era hora. Almenys ens assabentem que hi ha una certa línia d'opinió mesurada i justa. Jo hi veig un missatge a tota la gent que fa un sac de cadascú i no sap distingir les coses i els seus colors. O estàs de la meua part, o estàs en contra meua, no hi ha altra opció. Que reflexionen els polítics que ens governen, que bona falta els fa.

A la pàgina 5 se'ns informa que "**Liciten la cruïlla de la N340**". Jo em pensava, després de rumiar-ho molt, que es tractava de la carretera que puja a Càlig, que farien el pas soterrani més ample i que, per fi, eixamplarien la carretera amb un parell de magnífiques voreres. Després he pensat que aquella carretera no és la N232. No he mirat quina és la N232 perquè no ho vull saber però m'he fixat que volen fer una rotonda "**que prohibirà els girs a l'esquerra**". No entenc res. Si totes les rotondes giren cap a l'esquerra ...!

M'agraden els titulars en tercera persona del plural de la secció "**Breus**".

Només ha fallat el primer. Hagués estat més cridaner el titular "**reparteixen 22500 euros**". Per cert, ja va sent hora que posen el símbol de l'euro i no el "**no igual**" que tenen ara. Ja fa un any que aquesta moneda eixuga les nostres butxaques amb la velocitat de la llum i vostés encara no tenen el seu símbol.

On és la foto del nostre Àngel Alonso a la crònica del Catalunya-Xina? Bé està que es facen ressò... les dues pàgines centrals?

Per fi comença "**La Via de la Plata**". Ja era hora. A veure si enguany Vicent és capaç d'arribar a la fi.

Com lector incondicional que sóc de tots el col·laboradors de LA VEU, vull desitjar-los que seguiscuen com fins ara que, almenys jo, me'ls lleigeixo totes les setmanes i me'n xalo molt.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Només un parell de paraules agafades al vol. Rehuir, que vol dir defugir, eludir. Arcén, que vol dir voral, vorera. Compréc que les presses són traïdores.

FOTONOTÍCIA

Embolcada de coques

Més de 150 persones van passar dimarts pel casal de la falla el Grill amb la intenció d'ajudar a embolicar les proa de 130 mil coques de Sant Antoni que van preparar els membres de la confraria el dia 28 de desembre.

Gran rebuda als Reis

Bocabadats i embaladits es van quedar els milers de nens benicarlandos que van acudir a rebre a Ses Majestats els Reis Mags d'Orient que aquest any van arribar amb tren a la ciutat.

TEXT: noemíoms

FOTO: lluisa garcia

Pujats a sobre de les carrosses, de les quals la plataforma s'havia llogat dels Carnestoltes de Vinaròs, van recórrer els diversos carrers

que componen el centre urbà del municipi on van poder donar caramels als més petits. Al final, els Reis es van aturar a la plaça Sant Bartomeu on van dirigir-se als xiquets i xiquetes abans d'anar casa per casa a lliurar els regals.

La plataforma de les carrosses es va llogar dels Carnestoltes de Vinaròs

BREUS

NOVA SUCURSAL

Desd del passat dimecres la Caixa Rural Benicarló té una nova moderna sucursal, la tercera, situada al carrer Hernan Cortes, 48, front a l'Auditori Municipal, a una zona de gran expansió.

EN PEU DE GUERRA

La policia local de Benicarló fara una tancada general el dia 13 de gener com a mesura de protesta per la dilatació de les negociacions del conveni. Els agents no fan hores extra des de l'1 de gener. Aseguren que el govern del partit popular no ha mostrat fins el moment cap sensibilitat amb les reivindicacions que s'estan realitzant des de fa diversos anys per part dels membres de la policia local de Benicarló. En la amteixa línia reivindiquen més suport humà i logístic i afirmen que aquesta situació provoca que no "treballen a gust" segons Francisco Rosado, representant sindical de Comissions Obreres al cos de la policia. Els agents asseguren que se senten desbordats ja que "Benicarló ha crescut tant d'habitants com urbanísticament, el parc moví ha augmentat i es calcula que la població de la ciutat ronda les vint-i-tres mil persones i també s'ha incrementat la delinqüència i, per tant, les funcions". Davant aquestes noves necessitats que s'han generat, des del cos de la policia local es reclama un cataleg que contemple una ordenació de categories i de funcions amb la finalitat de poder "oferir un millor servei". Fins la data s'havien realitzat algunes mesures de pressió com per exemple presentar una instància de mobilitat a Vinaròs o assistir als plens. D'altra banda, els agents afirmen que des de fa uns mesos "existeix un profund malestar per la creació d'un servei especial de motocicletes per a regular el tràfic que s'ha nodrit del grup operatiu", la qual cosa ocasiona "problemes de quadrant" sobretot quant a les patrulles que es realitzen pels carrers.

COPISTERIA LLIBRERIA PAPERERIA

GRÈVOL

Sant Blai, 2. 964 475698

367

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

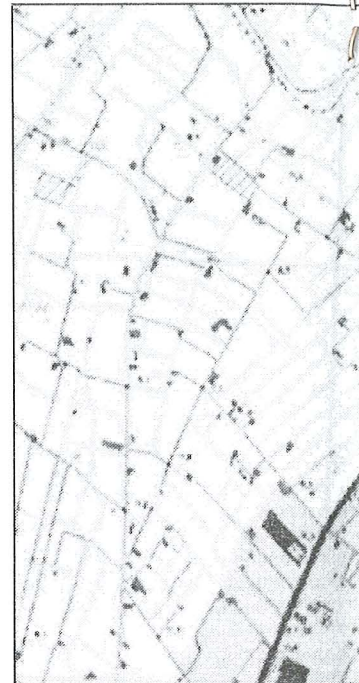
SURRAC

Els propietaris volen iniciar una ronda

Pretenen iniciar en les pròximes setmanes una ronda amb

TEXT: rodolfo serrano
paco delcastillo

L'Associació de Propietaris de les Partides Riu, Surrac i Aiguaoliva de Benicarló pretenen iniciar en les pròximes setmanes una ronda de contactes amb les executives dels diferents partits polítics del municipi. L'objectiu és conèixer les intencions de cada moviment respecte a la possible urbanització, i condicions, de la costa nord; unes explicacions que es comunicarien més tard als propietaris en l'assemblea que es preveu celebrar a principis del mes de febrer. En aquesta línia, el president de l'entitat, Manolo Roca, assegura que es demanarà als diversos partits que es pronuncien obertament sobre aquest tema i que com a mostra de bona fe incloguen aquests mateixos arguments en els seus respectius programes electorals ja que "som 350 famílies afectades, el que equival a 1500 vots que poden decantar la balança d'acord amb projecte que es plantege portar a terme a la zona". Roca ha mostrat el seu malestar davant la reunió que es va realitzar entre el grup socialista i diversos representants d'empreses urbanitzadores, trobada en la qual no havia estat convidat

L'objectiu és conèixer les intencions de cada moviment respecte a la possible urbanització, i condicions, de la costa nord; unes explicacions que es comunicarien més tard als propietaris en l'assemblea que es preveu celebrar a principis del mes de febrer.

cap portaveu de les plataformes afectades pels projectes urbanístics de la ciutat. "Considerem que en una reunió d'aquestes característiques es deu contar amb la presència de totes les parts implicades i sobretot de les associacions que són les que realment representen

la ciutat".

Els propietaris han apostat des del principi per la urbanització de la zona. En aquest sentit, reivindiquen una requalificació de tots aquests terrenys que ocupen al voltant d'1.700.000 metres quadrats. "És injust que aquests tres quilòmetres

siguen l'únic tram de costa en la província de Castelló catalogat com zona rústica" afirma Roca. Els propietaris consideren que la zona nord ha estat la "gran oblidada" ja que no només resta per urbanitzar sinó que, ara per ara, malgrat l'elevada ocupació turística que registra durant l'estiu, no compta "ni amb il·luminació, ni amb altres serveis complementaris". És per aquesta raó que segons l'associació l'Ajuntament té "una oportunitat històrica" de resoldre aquestes mancances que alguns dels seus membres van provocar en el seu dia, convertint la zona fa alguns

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

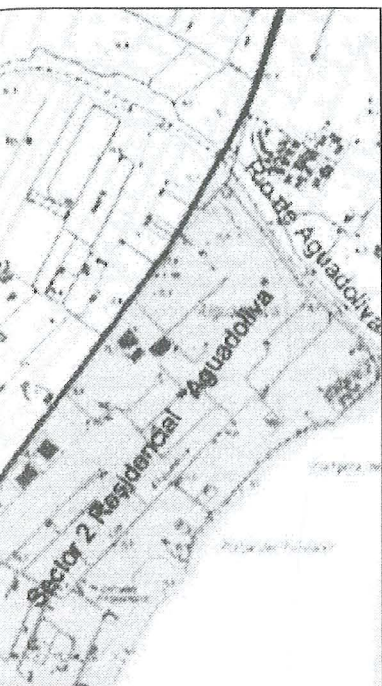
Col·laborador
JOSEP BARCELÓ
VICENT BORRERO
NOEMÍ OMBRES
GREGORI

Fotografia
JORDI MAURA

a de contactes

les executives dels diferents partits polítics.

tres partides es farien urbanitzables”.

Precisament, després de l'últim ple ordinari celebrat Mañá va informar l'associació que existia una partida presupostària per al 2003 de més de 390 mil euros que es destinaria a la revisió del Pla General d'Ordenació Urbana, i que entre altres zones de la ciutat una de les beneficiades seria el litoral nord. Respecte a la urbanització de la zona, Roca aposta per fer-lo en fases ja que **“la zona és molt gran”**. En aquest sentit, assegura que estan en contra dels PAIS perquè encara que saben que haurien de **“cedir terres però volen que sigui la menys possible”**. Segons Roca, **“sorpren que els urbanitzadors no s'hagen posat en contacte amb nosaltres just ara que estem en la fase prèvia per a declarar urbanitzable la zona. Sense pressió, sense constrenyiment i sense actes notariais pel mig potser ens interessaríem en el projecte”**, però, assegura el president de l'entitat que **“el que no es pot fer és abusar d'una llei nefasta”**.

anys d'urbana a rústica, ja que d'haver continuat sent zona urbana **“en aquests moments, seria una gran zona residencial, amb moltes coses que oferir a la ciutat”**. Segons Roca, en les converses celebrades entre associació i equip de govern de l'Ajuntament, tant l'alcalde de la ciutat, Jaime Mundo com el regidor d'urbanisme, Juan Antonio Mañá **“van fer la promesa formal que les**

Tant l'alcalde de la ciutat, Jaime Mundo com el regidor d'urbanisme, Juan Antonio Mañá van fer la promesa formal que les tres partides es farien urbanitzables

Opinió

Carxofa i panissola

CARXOFA

Per a la Caixa Rural de Benicarló per la seua iniciativa de estimular i promocionar el comerç del poble que bona falta li fa amb tanta **“gran superfície”**.

PANISSOLA

Però xicoteta, per a la Comissió de Festes que fa pujar als mags a un escenari prou **“cutre”** i els fa parlar per una altaveus que, com sempre, no se senten.

La Veu de Benicarló
 un regal per a tot l'any
 subscriu-te !!

El millor regal per a aquest Nadal

LA VEU

rs/ SUSANNA ANGLÉS,
 BERÀ, PERE BAUSA,
 RÀS, XAVIER BURRIEL,
 MS, RAMON PARÍS i
 ORIO SEGARRA

rs/ LLUISA GARCIA,
 i JOAN CARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/
 964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS- 242-95

Imprimeix/ GRÈVOL.

PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

La Via de la Plata.

Etapa 1

Etapa 1: Sevilla – Santiponce – Santiponce – Guillena.

TEXT: tonyofibla

Sortim a les 6:30 del convent de Santa Rosalia on hem dormit i les mongetes ens han cobrat 12 € per cap, més 1 € per la credencial, i sense llençols. Així fent aquestes obres de caritat amb els pelegrins bé poden mantenir el convent.

Ens dirigim cap a la catedral i li peguem tota la volta per trobar la porta on està Sant Jaume. Fem alguna foto i iniciem la marxa. Són tres quarts de set. De seguida, pintades a la voreira, veiem les fletxes grogues que, esperem, ens duren fins a Fisterra i Muxía. Seguim pels carrers García de Vinuesa, Jimios, Zaragoza, Reyes Católicos i pont de Triana; continuem pel carrer de San Jorge i Castilla passant per davant de la capella del Cachorro que a aquestes hores del matí està tancada. Anem cap a l'antic aparcament d'autobusos de l'Expo i creuem el Gadalquivir per un pont de vianants. Seguim un camí, primer, paral·lel al riu que ens duu directes a Santiponce.

Es veu que no se m'han acoblat bé les sabatilles i em fa mal la planta del peu dret. Bé comencem! Anem cap a les ruïnes d'Itàlica. Com està obert sense perdre punt entrem a visitar-les: hi ha molt d'excavat però moltíssim per fer.

Fem totes les fotos que ens plau i quan anem a sortir li preguntem a la guarda què és una exedra. No ho sap. Ella ens pregunta si hem visitat l'antic monestir de San Isidoro del Campo que el van obrir al públic el dimecres de la setmana passada i paga la pena visitar-lo. Li demanem de deixar allí mateix les motxilles i reculem a veure'l. És cert, es mereix perdre una hora per veure'l, està molt ben restaurat.

De funcionaris/ies per allí vigilant, cent i la mare...

De tornada anem a visitar el circ romà que ens l'havíem passat dues hores abans.

Agarrem les motxilles i sortim cap a Guillena.

Seguim una estona per carretera, després agarrem el camí pel costat del riu Algaba i caminat, caminat ens presentem al poble, primer destí. El camí se'm fa llarg i pesat, no camino gens bé i estic cansat. Fa calor però no una cosa exagerada. Per començar hem fet una etapa curta, 22,2 Km.

Anem cap a l'ajuntament que al ser dissabte està tancat. Ens fem de cervesa i anem cap a les piscines on ens diuen que podrem dormir.

Com cal ens toca recular a buscar les claus a la policia municipal. A partir d'ací tot va anar bé.

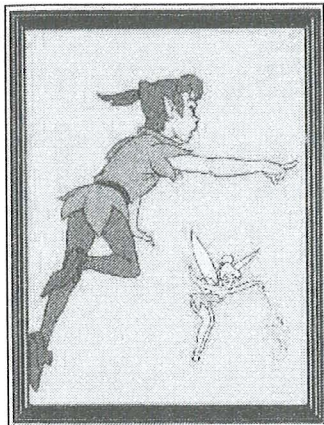
Per la tarde visitem el poble, que no té massa que

visitar.

Encara que Guillena és d'origen molt antic va tenir molta importància en l'època del moros quan va ser fortificada. Com estava de camí a Sevilla va ser un punt important en la conquesta d'aquesta ciutat durant el regnat de Ferran III. L'església de la Virgen de la Granada és d'origen mudèjar del segle XV. No podem visitar-la perquè està en obres.

Quan ja ens disposem a dormir sobre les 10:30 es presenta un ciclista que ha sortit de Sevilla a les 9. La nit que en un principi és calorosa ha canviat i a les tres de la matinada em toca tancar la cremallera el sac ja que fa prou de fresca.

La nit que en un principi és calorosa ha canviat i em toca tancar la cremallera

Peter Pan

TEXT: susanna anglès

Quan les múltiples manetes et sepulden dins el llit, ben entrat l'hivern és quan millor ens trobem. Allí somniem i posem a la venda les nostres ànimes. Allí entren en joc les nostres temptacions i devocions per pedres en l'oblit... allí som protagonistes de pel·lícules i, per exemple, les nostres neurones poden recordar els fotogrames de l'últim any... passen poc a poc, però són aquí de manera fulminant: "Veig el rostre de David Lynch i el seu pèl de boig assegut pensant en una altra pel·lícula que ens fique en ridícul a la resta de mortals... perquè la seua filmografia fica l'existència i la nostra raó d' ésser en punt mort.... aquest any ens va tornar a donar una última lliçó de joc psicològic la memòria em transporta per un carreró des d'on surt del aires, o siga vola, un home al que li ha picat un aràcnid... tremolo, però ell em somriu... segueixo una mena de cursa com si algú intentera atrapar-me.

PASSA A LA
PÀGINA 13

josep sanAbdon

Llibres

Boadella fa memòria

Albert Boadella va vindre al món a Barcelona l'any 1943, és a partir d'aquests difícils anys 40 que comença a contar-nos les seues memòries. I així sabem que és el tercer fill d'un anarquista lliurepensador anomenat Francisco que pertanyia al bàndol dels perdedors de la guerra, quan ell va nàixer els seus pares eren ja molts grans, a l'Albert el separaven disset anys del germà que el precedia. Aquells primers anys de la infantesa, Boadella va viure molt al carrer i va fer moltes bretolades. Per fugir d'aquest ambient el seu germà Paquito que és escultor i que viu a París se l'emporta amb ell, allí coneix el teatre de mim en una visita escolar que el fascina.

Quan torna a Catalunya va introduint-se en el món del teatre i funda "Els Joglars", en els primers muntatges fan un teatre on predomina sobretot el gest i entre la banda -com ell diu- impera un molt ambient, és l'època d'espectacles com "El joc", "Cruel ubris" o "Mary d'ous", per aquell temps s'instal·la en una masia a Pruit i s'apassiona per la vida rural, passió que mai no l'abandonarà. Després arriba l'etapa del teatre de text i un parell de muntatges que marcaran l'abans i el després de "Els Joglars", el primer "Alias Serrallonga" en el què dos dels actors de la companyia sofreixen greus accidents i que és el final de la banda inicial i també de la seua relació amb la primera dona. Amb els nous components de la companyia no hi ha una bona relació des del començament, amb ells representa "La Torna" i la justícia militar els acusa d'injúries a l'exercit, Albert Boadella es detingut i sotmès a un Consell de guerra, estem a l'any 1978, ell fingint una enfermetat aconseguix que el traslladen a l'hospital i d'allí s'escapa, altres membres de la companyia opten per altres opcions i s'enceten fortes polèmiques enmig de la mobilització general per la llibertat d'expressió. Després les memòries continuen explicant les vicissituds dels muntatges següents: "M7 Catalònia", "Laetius", "Olimpic Man Moviment", "Teledeum" i "Els virtuoses de Fonteneblau", fins arribar a l'any 1999 que li atorguen la Medalla de las Bellas Artes.

El llibre té dos punts de vista narratius, un en tercera persona en què es distancia parlant del "Bufón" - com ell s'autonomena -, com si no fóra ell, i una altra en primera persona on relata en una mena de dietari els fets més destacats de la seua vida. Són molt interessants les seues teories sobre el teatre, en què reivindica la tradició i abomina de certes teories modernes, com hem vist d'altra banda en alguns dels seus muntatges.

En el llibre abunden les opinions polítiques, ell menysprea els revolucionaris de cafè, que teoritzen sobre la revolució mentre es fumen un porro, i que tant abundaven en els anys setanta. Però la seua bèstia negra particular és Jordi Pujol i el tipus de catalanisme que ell representa, que tants enemics li ha reportat i que ha estat motiu de grans polèmiques; per contra mostra gran admiració per Josep Tarradellas, gairebé l'únic polític que surt ben parat en el llibre, i per dos personatges menyspreats pel catalanisme oficial, Josep Pla i Salvador Dalí. Igualment surt malparat del llibre el crític Joan de Sagarra, que és presentat per Boadella com una persona sense cap ètica. Tampoc els socialistes escapen a les seues crítiques, malgrat haver estat afiliat una temporada al PSC i haver fet campanya a favor de Maragall.

"Memòries de un bufón" és el testimoni de la vida d'un gran creador com és Albert Boadella, un document de primera mà de la història de "Els Joglars" durant els anys setanta i vuitanta. És un llibre farcit d'anècdotes divertides, que entusiasmarà a aquells que s'entusiasmen amb l'humor i els espectacles d'Albert Boadella, i indignarà a aquells que acostumen a indignar-se amb aquest personatge.

ALBERT BOADELLA. Memorias de un bufón.
Editorial Espasa. Madrid. 2001.

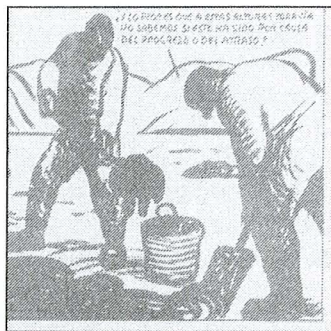
Petroli: marees negres, guerres i canvi climàtic (1)

L'any 2003 comença marcat per tres notícies: la marea negra del Prestige, la propera guerra d'Estats Units contra l'Irak i les previsions de l'Oficina Meteorològica Britànica que assenyalen el 2003 com l'any més càlid des que s'enregistren les temperatures.

TEXT: perebausà

L'element que relaciona els tres esdeveniments és el petroli: un derivat del cru fou vessat pel Prestige, les importants reserves iraquianes de petroli són el motiu últim de la previsible guerra i la crema dels combustibles fòssils és la responsable del canvi climàtic.

El petroli i els seus derivats són la base del nostre sistema energètic, allò que fa funcionar la civilització actual. Les fonts energètiques i l'energia per càpita disponible condicionen fortament el tipus de civilització i el seu desenvolupament. A la civilització caçadora i recol·lectora era la força muscular humana, aconseguida a partir dels aliments, i la llenya per produir foc. L'agricultura i la ramaderia proporcionaren aliments per a molts humans i permeteren l'aparició de regnes i imperis esclavistes -Egipte, Mesopotàmia...- que van construir monuments com les piràmides. La civilització agrícola i ramadera també utilitzava el vent (molins i vaixells), l'energia hidràulica (molins) i la llenya (foc). Fins al segle XIX, el sistema energètic es basava en la radiació solar que proporciona l'energia hidràulica, eòlica i biomassa (llenya i aliments). A partir d'aleshores seran els combustibles fòs-

sils la base del sistema energètic de la civilització industrial i tecnològica. I les màquines substituiran als esclaus o serfs de la gleba. En una primera fase, fins a la meitat del segle XX, serà el carbó -associat a l'aparició de la màquina de vapor- el combustible principal. Després, lligat al boom de l'automòbil, ho serà el petroli i els seus derivats. En 1890 es produïen al món 9 milions de tones de petroli, en 2001 se n'han produït prop de 3700 milions de tones. En l'actualitat consumim setanta vegades més energia que a l'inici de la Revolució Industrial. Prop del 85% del consum mundial prové dels combustibles fòssils - 40% petroli, 23% gas natural i 22% carbó-, 7% de l'energia nuclear, 7% de la hidràulica i 1% de renovables. Aleshores el petroli és la principal font d'energia de la nostra societat industrialitzada però quan a començament del segle XX, aportava tant sols el 4% de l'energia.

Amèrica del Nord, Europa

i Japó consumeixen més del 60% de la producció mundial de petroli i aquest ve sobretot de l'Orient Mitjà, Amèrica del Sud (Veneçuela i Colòmbia), Rússia i Àfrica (Nigèria). La Unió Europea (UE) és el principal importador mundial de petroli (27%), seguit de prop per Estats Units (25%). Més de la meitat del petroli arriba per mar a les seves destinacions a bord de vaixells superpetroliers. La UE rep per mar el 90% del petroli que necessita, prop d'una tercera part per la Mediterrània (30%) i la resta per l'Atlàntic (70%).

La primera gran marea negra fou causada per l'accident del superpetrolier Torrey Canyon en 1969 al sud-oest d'Anglaterra, amb el vessament de 120.000 tones de cru. Després vingueren els de l'Urquiola a A Corunya (1976), Amoco Cadiz a Bretanya (1978), l'Exxon Valdez (1989) a Alaska, la Mar Egeu (1992) a A Corunya, l'Erika (1999), el Prestige a Galícia i molts més.

La major marea negra fou produïda pel Castell de Bellver (Àfrica de sud, 1983) amb 267.000 tones. En la dècada dels noranta naufragaren prop de vuitanta superpetroliers i més de 500 accidents amb vessament de petroli. Dels prop de tres milions de tones de petroli i derivats que es vessa a la

mar tots els anys, segons l'Acadèmia de Ciències d'EEUU (2000), "els accidents dels superpetroliers sols aporten un 12%", les descàrregues des del continent un 37%, el funcionament "normal" dels vaixells un 33% -càrregues, neteja de tancs...- un 2% del funcionament de les plataformes petrolíferes marines...

La gran necessitat de petroli barat de la nostra societat ha fet que el seu transport marítim sigui un negoci molt competitiu i amb preus baixos. Les grans companyies petroleres sols controlen una quarta part de la flota, la resta són de companyies armadores menudes difícils de controlar. Més de la meitat de la flota du "banderes de conveniència", de països amb normatives poc rigoroses i amb cap inspecció.

El combustible transportat pot vendre's diverses vegades durant la singladura del vaixell que, sovint, allarga el seu viatge esperant un millor postor.

L'increment de més d'un 2% en el consum anual de petroli farà que cada cop hi hagi més petroliers navegant. L'enduriment de les normatives internacionals no arribaran mai a fer pujar excessivament el preu del petroli. Possiblement el "nunca mais" no serà possible si no canvia el sistema energètic.

VE DE LA
PÀGINA 11

Jo conegueixo amagar-me entre unes runes...els perseguidors, com espectres, vestits de negre passen per la vora, però no em veuen...aconsegueixo viure veient com moltes persones són carregades a un camió per a ser deportades, penso amb Roman Polanski i amb una mena de melodia que em fa caure en un profund somni, és un piano.

Llavors els somnis són altra vegada roïns perquè la gent es mata com al film En Tierra de Nadie, allà als Balcans...conflictes entre veïns, veig morir a molta gent, com es maten sense compassió, sense cap mena de pietat. No m'inmuto gens ni mica, però les mirades, els ulls dels sofriments em trenquen per dins: penso amb la fi d'una mena d'Apocalipsi, penso que el sentit de tornar a reversionar la mítica pel·lícula de Martí

Sean i Brando...és per a fer-nos adonar que no anem bé...i recordo, altra vegada, com amb un Setembre-11 --una pel·lícula coral-- el món es tornava a trencar un xic més, però de setembres-11 n'hi ha tots els dies.

Penso amb el perdó i veig com el protagonista de Monster's Ball es fica dins del seu propi purgatori, penso amb la mort, amb la mort premeditada...amb una mort dolça. Amb la meua mort. Segueixo dormint i llavors una mena de somni dolç m'envolta, penso amb Intimitat, una pel·lícula francesa... i amb l'amor portat a la pantalla, com l'el·logi que li fa Holly Hunter o amb Cosas que diría con sólo mirarla... i em trobo en un lloc comú com Adolfo Aristarain que torna a estar encumbrat dins la vida de ningú, buscant una caixa que porta el nº507 i patint insomni... pregant que apleguin els dilluns per ficar-me, asseguda, a contemplar el sol.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● **tolito**

Opinió

Dilema moral

LA RATLLA divisòria que separa allò que està bé d'allò que està malament és una subjectiva noció que depen en gran mesura del context on es desenvolupa. Com a mostra, un hipotètic claustre de sants exemplars censuraria com a delictes qualsevol nimietat que en la societat exterior no mereixeria la més mínima atenció. Traslladat a la individualitat això suposa que la moralitat d'un cruent delinqüent es puga tolerar actes que espantarien els principis d'un ciutadà mitjà de bona voluntat.

Amb aquesta línia argumental procuro analitzar la perplexitat que m'ha provocat el fet que el partit del govern local convidi a sopar a periodistes de la zona i que això s'anuncie a crit pelat sense cap tipus de complexa. Entenc que la meua posició personal està molt lluny de la justícia modèlica i també sé que la societat benicarlanda no es tan passiva com per a assimilar aquest convit com un fet completament normal. Ho he pensat un cop i un altre i no he trobat una eixida digna al dilema moral que se m'ha plantejat. Probablement vosaltres sereu més espavilats que jo.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● **josepbarberà**

Opinió

I vaig sortir a la finestra

I VAIG veure un País (amagat) al que la gent no recorda (o no vol recordar). I vaig veure nostra terra governada per forasters (qui els entén? Jo no). I vaig veure la cultura (Oh, Déu Meu; si, la cultura) que no era nostra, no ho era. I vaig mirar enrere, a la història; i tampoc no era la nostra. **“Què passa ací? -vaig pensar- és el Dimoni que em vol gas-tar alguna broma insospitada?. Com pot ser que els vailèts no coneguen la llengua de sons avis?”**. I vaig mirar al cel.

El vol de la gavina no era un bon presagi, i ho vaig tenir clar, fugiria a la muntanya. I en un dels camins un cotxe

anglès m'ensurtà. **“Que passa?”**, em qüestioneo- Ah... La resposta arribar de ma d'Eol, portant el missatge del segle XXI, **“Bola”**, criden; són els **“GOLFos”** forasters, que xuclen nostra aigua. I demanen que nosaltres la xuclen dels germans del Nord. Són vampirs, vampirs, rates alades, que s'inflen les butxaques a costa dels altres. Fa por, ho se, i és complicat d'entendre. Tal volta no fa falta enraonar més, tal volta és massa tard. En han guanyat la partida...

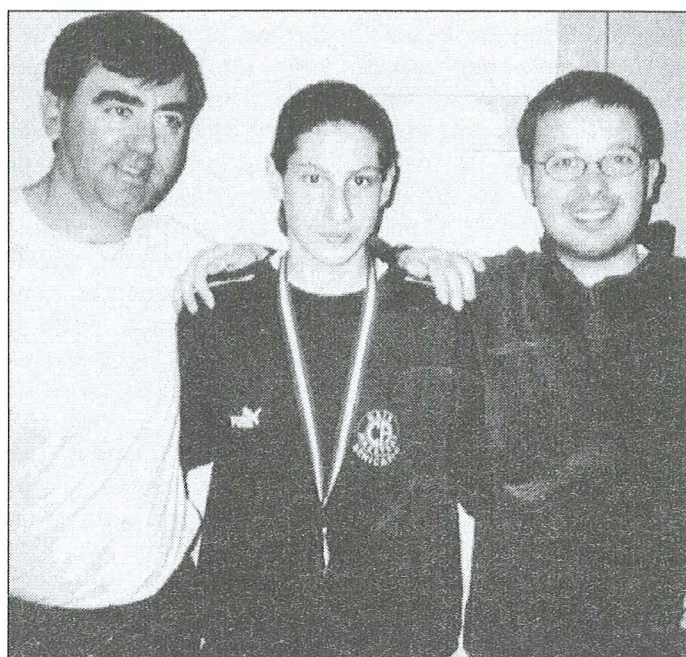
A més (mirem les coses positives) tenim el Gran Hermano.

ESPORTS

Les imatges

José Manuel Pellicer va aturar-se a Benicarló per saludar els seus familiars i els benicarlandos en general de camí al Dakar. El pilot benicarlando del Power Horse està fent un gran paper al Rallie.

Club Atletisme Carns Ros

FSAP Maestrat Ports

TEXT: FSAP

La Federació Sindical de Serveis i Administracions Públiques de CCOO vol denunciar davant dels mitjans de comunicació i de l'opinió pública en general la greu vulneració dels drets laborals del personal que presta els seus serveis en la residència de discapacitats de l'Ajuntament de Benicarló.

D'ençà que fa tres mesos, aquesta Federació ja va manifestar els seus dubtes sobre el procés de selecció del personal de la Residència de discapacitats, i a l'espera de la vista que determine la impugnació o no d'aquelles bases, hem pogut constatar les greus irregularitats que, al

nostre entendre, afecten els drets laborals i salarials del personal que aten als disminuïts psíquics d'aquest centre públic.

Als treballadors i treballadores del centre no se li està aplicant el Conveni del personal laboral de l'Ajuntament de Benicarló (tal com diuen els seus contractes), de la mateixa manera que les seues retribucions estan per baix de qualsevol treballador de la mateixa categoria de l'ajuntament. El cas del col·lectiu de les auxiliars de clínica (que és el més nombrós) marca una diferència de 300€, aproximadament, menys que un treballador de la categoria D dins l'ajuntament.

Aquest personal percep

al mes la quantitat de 14,43€ en concepte de nocturnitat, però hem de considerar que a més a més, treballen en festius i caps de setmana ja que el centre es d'atenció contínua. Amb aquestes quantitats es pot deduir que un Auxiliar cobra entre tres i quatre euros per nit treballada.

L'organització del treball, per altra banda comporta, amb aquestes condicions, uns reajustos constants ja que desde que el centre ha començat a prestar els serveis més de 10 persones han renunciat al seu lloc de treball, i podria ser que en aquests moments que la regidoria vol ampliar la plantilla, la bossa de treball que es va constituir en el

moment de la selecció estigués ja esgotada.

Per altra banda, aquesta Federació té constància del gran malestar que impera entre el personal sanitari de la residència, i de com aquest ja ha fet arribar les seues reivindicacions als responsables polítics. Aquesta taula reivindicativa expresa totes les deficiències i demanen la seua equiparació salarial amb la resta del personal de l'Ajuntament, amb els complements de perillositat, turnicitat i nocturnitat. De la mateixa manera demanen el dret a fer vacances i un increment de plantilla per a fer front a la prestació del servei d'una manera digna i eficient tant per als usuaris com per als treballadors.

CDB

Enfonsats

Les meues qualitats profètiques s'han fet paleses i, pel que m'han contat, l'assemblea extraordinària de socis del CDB ha transcorregut segons els paràmetres previstos. Minsa assistència de socis, moltes paraules i poques solucions i, a l'hora de tancar aquesta edició, el regidor d'esports està immers en la recerca d'algú que estiga disposat a fer-se'n càrrec de les esvalotades regnes del nostre Benicarló.

TEXT: rodolfo serrano

paco delcastillo

Sobre els detalls de la reunió he tractat d'esbrinar què i com ha passat. He pensat que si posava algun programa esportiu de ràdio m'assabentaria de tot i m'he decidit per la que presumeix d'estar sempre en possessió de la *credibilidad de un número uno*; els de la SER han parlat del bàsquet de Vinaròs, de petanca del mateix poble i del rali aqueix de Dakar. Decebut pel meu fracàs m'he connectat a l'internet i la pàgina ueb que diu que no hi ha ningú al carrer perquè tot el món hi està enganxat no escriu ni una ratlla sobre tan transcendental esdeveniment. Sortosament m'he posat en contacte amb el mestre Palanques i m'ha referit alguns dels comentaris més sucosos de la nit, m'ha fet saber que, com es veia vindre, el tema Bisbal n'ha estat l'estrella i que, en general, no s'ha tret res de clar.

Fa un parell de mesos em vaig trobar el regidor Marzal en un quiosc i el vaig advertir que es veuria en una circumstància semblant a la que està vivint. No ha de ser aquesta la solució, si cada vegada que ens quedem de cul al marge hem de recórrer a l'ajuntament més val ple-

És aconsellable que el regidor Marzal faça tot el que estiga en les seues mans, però, si ens quedem sense futbol tampoc no passa res

gar. És aconsellable que el regidor faça tot el que estiga en les seues mans, però, a última hora, si ens quedem sense futbol tampoc no passa res, mirarem la tele o anirem a tirar pedres a la mar. De tota manera, estic segur que no voldrà l'amic Marzal que es diga que essent ell regidor i governant el seu PP ha desaparegut el futbol a Benicarló... A aquesta pobra gent del partit que ens governa també els està passant de tot darrerament, tots empastifats de chapapote.

Per un altre costat, i canviant radicalment de tema, s'ha sabut que Javi López, l'únic reforç que es pot considerar com a tal de la temporada, ha fixat per un equip que juga a tercera i que es diu el Torrellano i que es veu que representa una pedania d'Elx o d'un poble d'aqueixos de per allà dalt. Això ens faltava. No vull parlar-ne del tema,

em poso negre, som els seguidors de futbol més desafortunats del món i si a sobre de ser Benicarló som del Barça podem començar a pensar que realment som gafes.

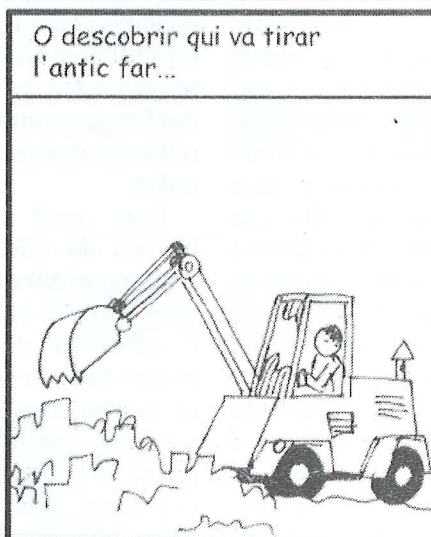
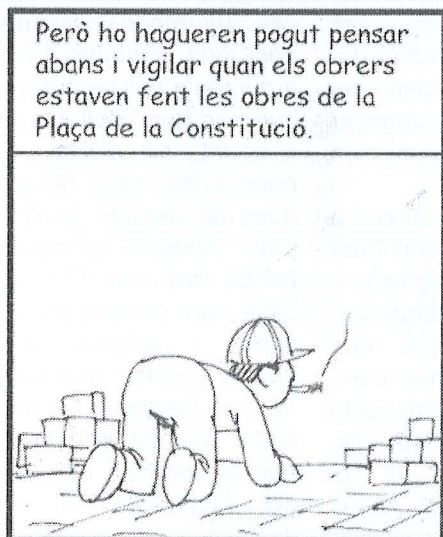
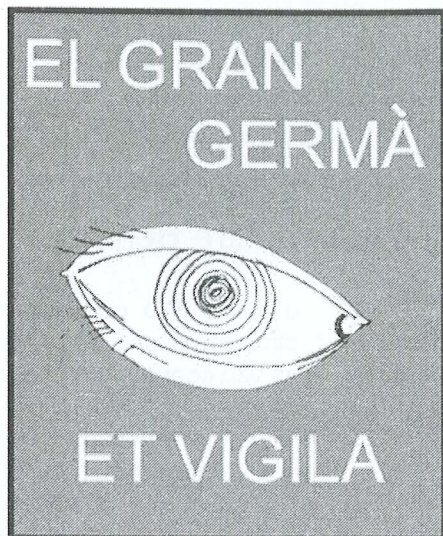
Com vosté comprendrà no em de gust continuar amb les misèries futbolístiques que em persegueixen i aprofitaré l'espai que encara tinc per comunicar-li al senyor amo d'aquesta empresa que no estic disposat a suportar ni un comentari més del pretès lector que setmana sí setmana també demana el meu comiat. Si l'anònim personatge és tan valent que gosa pontificar sobre totes les coses terrenals i àdhuc celestials no estaria de més que signara els seus escrits amb el seu nom i cognoms o, si més no, que donara la cara i un dia se'm presentara. És molt fàcil la crítica destructiva, és molt fàcil desfer, és molt fàcil ferir la sensibilitat

d'una família que contempla com el cap de la casa es veu contínuament ridiculitzat i vilipendiat; els xiquets ploren cada vegada que lligem que son pare se n'hauria d'anar al pacte de la fam per inepte, la dona veu refermades les seues posicions tiràniques i troba arguments per recordar-me que sóc poc hàbil fins i tot escrivint, els sogres se'n riuen i fan mofa del penques del gendre... ja n'hi ha prou. Aquesta setmana jo també faré com "El Lector" (vaja nom pretensions, amic meu) i opinaré sobre aquest pamflet que és LA VEU de Benicarló per manifestar el meu disgust perquè el candidat del BLOC per Benicarló no m'ha desitjat que els reis vingueren ben carregats, acostumat com estava darrerament als bons modals d'aquest senyor m'he quedat un tant decebut per aquesta evident manca de sensibilitat.

Diumenge que ve, si encara tenim equip, a partir dels tres quarts de quatre el CDB es jugarà tres punts més d'or contra l'Artana. L'única cosa que sé d'aquest equip és que van quasi tan malament com nosaltres. I d'Artana també n'he sentit parlar de l'aigua mineral.

Nota: sembla ser que les gestions de Marcos Marzal han culminat de manera exitosa i ahir dijous, ja es va reunir la Junta Gestora. Enhorabona a tots!

EL CÒMIC DE XAVIER BURRIEL/ A qui vigilen?

laveudebenicarlo@

eresMas.com

E-MAIL DE CONTACTE